

PROGRAM STUDIÓW SOCJOTERAPIA

Zajęcia mają formę wykładowo-warsztatową i zostały podzielone na trzy semestry:

SEMESTR I

- Socjoterapia – wprowadzenie,
- Socjologia rodziny i wychowania,
- Psychopatologia i psychoterapia rodziny,
- Problemy i kwestie społeczne – wybrane zagadnienia,
- Odpowiedzialność prawna osób z niedostosowaniem społecznym,
- Trening asertywności,
- Elementy psychologii klinicznej i psychopatologii,
- Podstawy prawne profilaktyki społecznej oraz system wspierania rodzin dysfunkcyjnych.

SEMESTR II

- Psychologia rozwojowa,
- Diagnoza zaburzeń emocjonalnych i zaburzeń zachowania,
- Profilaktyka uzależnień,
- Pedagogika specjalna – wybrane problemy,
- Warsztaty socjoterapeutyczne – metodyka,
- Psychologia młodzieży,
- Metodyka pracy z grupą,
- Diagnoza i terapia w pracy z dziećmi i młodzieżą.

SEMESTR III

- Radzenie sobie ze stresem, techniki relaksacji – warsztaty,
- Metodyka pracy z grupą,
- Trening twórczości,
- Współczesne kierunki socjoterapii,
- Współczesne programy profilaktyczne,
- Metodyka pracy nauczyciela w placówce socjoterapeutycznej,
- Indywidualne programy w socjoterapii.

Proponowane treningi (szczególnie w ramach warsztatów socjoterapeutycznych):

Psychologiczny trening grupowy – praca nad sobą, pogłębianie samoświadomości, rozumienia siebie i innych, zjawisk zachodzących w grupie.

Warsztat: Metody pracy z jednostką – uczenie się pracy w kontakcie indywidualnym np. z uczniem, wychowankiem, uczestnikiem grupy terapeutycznej, rodzicem.

Warsztat: Metody pracy z rodziną – uczenie się mediacyjnego oraz interakcyjno-komunikacyjnego stylu pracy z członkami rodziny.

Warsztat: Metody pracy z grupą – poznawanie i systematyzacja metod i technik pracy z grupą socjoterapeutyczną, psychoedukacyjną, profilaktyczną.

Warsztat: Scenariusze pracy z grupą – uczenie się konstruowania i analizowania scenariuszy zajęć psychoedukacyjnych i profilaktycznych oraz warsztatów umiejętności psychospołecznych.

Warsztat pracy z grupą – uczenie się stylu prowadzenia grupy opartego na procesie grupowym – zauważania, kierowania i panowania nad zjawiskami zachodzącymi w grupie.

Superwizja – uczenie się analizy własnej praktyki i rozumienia zjawisk i procesów zachodzących w osobie, rodzinie i grupie z perspektywy systemowej, porządkowanie i pogłębianie wiedzy nt pomagania.